

عنوان مقاله:

بازاندیشی هویت فرهنگی مهاجران لک؛ تاملی در آداب و رسوم سوگ و سور

محل انتشار:

مجله پژوهش های انسان شناسی ایران، دوره 13، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

رحمان باقری - عضو هیات علمی جامعه شناسی دانشگاه پیام نور

داریوش رضایور - عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

هدف: آداب و رسوم نقش برجسته ای در هویت قومی ایفا می نماید؛ چون هویت قومی در بافت و زمینه ی زندگی روزمره برساخت، آشکار و تجربه می شود. الگوهای مهاجرت و جابجایی اجتماعی و فرهنگی همراه با آن، گروه های اقلیت قومی را به سمت پیدا کردن شیوه هایی برای بازجایی فرهنگی در مکان های جدید سوق می دهد. پرداختن به وضعیت هویت فرهنگی مهاجران با تاکید بر مولفه ی آداب و رسوم، می تواند به فهم مکانیسم های تغییر در هویت، وضعیت فرهنگ پذیری و هویت یابی، بازاندیشی و بازسازی هویت کمک نماید. در این راستا هدف پژوهش حاضر، مطالعه وضعیت هویت فرهنگی مهاجران لک ساکن محله ی نامجو تهران با تاکید بر مولفه ی آداب و رسوم سوگ و سور است. روش شناسی: نوشتار حاضر با روش کیفی انجام شده است. جامعه مورد مطالعه شامل زنان و مردان قوم لک است که در محله ی نامجو تهران سکونت دارند. فرایند گردآوری اطلاعات با بهره گیری از فنون مصاحبه های نیمه-ساخت یافته و عمیق تا مرحله اشباع ادامه یافت و در نهایت به ۱۷ نفر رسید که با استفاده از روش گلوله برفی انتخاب شدند. برای تحلیل مصاحبه ها از روش تحلیل تماتیک استفاده شد. یافته ها: یافته های پژوهش که حاصل از استخراج مصاحبه هاست، شامل ۲۴ مفهوم و ۶ مقوله ی اصلی «تاکید بر اجرای رسوم در زادگاه»، «محدودیت شرایط محیط جدید»، «تسهیل مشارکت»، «اجبار سنت»، «تقویت همبستگی» و «جمع گرایی» است. از دید مشارکت کنندگان، فرهنگ زادگاه قومی آنان با فرهنگ جامعه میزبان متفاوت است. با توجه به سنتی بودن، یکسانی و همانندی فرهنگی-قومی زادگاه، چالش هویتی و یا فرهنگ پذیری برای آنان پیش از مهاجرت چندان مطرح نبوده است و صرفاً تفاوت های اندکی بین نسل والدین و نسل فرزندان در زمینه انتخاب عناصر هویتی وجود داشته است. درواقع، با مهاجرت و تغییر مکان ایهامات، تردید ها، پرسش ها و انتخاب هایی در مسیر هویت یابی و تعلق به فرهنگ موروثی و یا فرهنگ جامعه میزبان برای آنان پیش آمده است. آنان به عنوان کنشگران اجتماعی در موقعیت های متعددی ناچار به بازاندیشی و بازتعریف مولفه ها و منابع سنتی هویت ساز خویش اند. نتیجه گیری: می توان گفت رسوم و آیین های محلی سوگ و سور به عنوان یک منبع فرهنگی می تواند هویت یابی و جای گیری مجدد مهاجرین لک به عنوان گروه اقلیت مهاجر در محیط جدید نقش مهمی ایفا کند و مانند پلی به شکلی نمادین مهاجرین را به هم و به زادگاه مرتبط سازد. علاوه بر این، بازاندیشی، تعهد و پایبندی به مولفه های هویت فرهنگی در بین مهاجرین یکسان نیست و نمی توان نوعی ترکیب برابر را در میان افراد یک نسل یا بین دو نسل مشاهده کرد. هویت محلی-فرامحلی در میان نسل دوم غالب است تا در میان نسل اول. با اینکه در موارد متعددی ممکن است هویت فرهنگی محلی نسل دوم کم رنگ شود و چندان علاقه مند و پایبند به بعضی رسوم و سنن محلی نباشند و آگاهی چندانی از هویت لکی نداشته باشند؛ با وجود این، احساس لک بودن را دارند و در مجموع، هویت لکی مفهومی است که به آن تعلق و دلبستگی عاطفی دارند.

کلمات کلیدی:

آداب و رسوم، بازاندیشی، سوگ و سور، مهاجران لک، هویت فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1924981>

